

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 596/2022
09.06.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Дубравке Дамјановић и Милене Рашић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљених АА и ББ, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из 348. став 4. у вези става 1. КЗ и других, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Гордане Николић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Лесковцу К 38/21 од 11.02.2022. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 244/22 од 06.04.2022. године, у седници већа одржаној дана 09.06.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Гордане Николић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Лесковцу К 38/21 од 11.02.2022. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 244/22 од 06.04.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Лесковцу К 38/21 од 11.02.2022. године, између осталог, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела због недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 2 (две) године у коју ће му се урачунати време проведено у притвору од 05.11.2020. године до 10.11.2020. године. На основу члана 348. став 6. у вези члана 87. КЗ окривљеном АА изречена је мера безбедности одузимања предмета и то ватреног оружја и муниције ближе описаних у изреци пресуде. Окривљени АА је обавезан да суду на име трошкова кривичног поступка плати износ од 238.125,00 динара и износ од 10.000,00 динара на име паушала, као и да на име трошкова кривичног поступка Вишем јавном тужилаштву у Лесковцу плати износ од 222.750,00 динара, све у року од два месеца од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 244/22 од 06.04.2022. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених ББ и АА и потврђена пресуда Вишег суда у Лесковцу К 38/21 од 11.02.2022. године, осим у делу одлуке о трошковима поступка у односу на окривљеног АА, у ком делу је усвојена жалба браниоца окривљеног АА, првостепена пресуда укинута и предмет у том делу враћен првостепеном суду на поновно одлучивање. Окривљени АА је обавезан да плати трошкове кривичног поступа настале пред Апелационим судом у Нишу, као судом правног лека, о чијој висини ће бити одлучено посебним решењем.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Гордана Николић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) и 9) и став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи у целини побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или осудити на казну затвора у краћем трајању коју ће окривљени издржавати у просторијама у којима станује или укине у целини побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Гордане Николић, доставио Републичком јавном тужиоцу, у складу са чланом 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Гордана Николић, захтев за заштиту законитости подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 54. став 3. КЗ. Према наводима захтева, суд је, супротно одредби члана 54. став 3. КЗ, приликом одмеравања казне, окривљеном као отежавајућу околност ценио обележје кривичног дела из члана 348. КЗ односно околност да је „окривљени АА сам дошао до ... и тражио од окривљеног ББ да му набави пиштољ“, због чега није применио одредбе о ублажавању казне.

Изнете наводе Врховни касациони суд оцењује као неосноване из следећих разлога:

Из списка предмета произилази да је окривљени АА осуђен за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од две године.

Повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП постоји, између осталог, када је одлуком о кривичној санкцији повређен закон, односно уколико суд изрекне врсту казне која није допуштена по закону или која није предвиђена за одређено кривично дело, или ако прекорачи најмању или највећу меру прописане казне, или ако изрекне споредну казну када то није допуштено, односно не изрекне споредну казну када је њено изрицање обавезно, па и на други начин повреди закон прекорачењем својих овлашћења.

Одредбом члана 54. став 3. КЗ прописано је да се околност која је обележје дела не може узети у обзир и као отежавајућа, односно олакшавајућа околност, изузев ако прелази меру која је потребна за постојање кривичног дела или одређеног облика кривичног дела или ако постоје две или више оваквих околности, а само једна је довољна за постојање тежег, односно лакшег облика кривичног дела.

Одредбом члана 348. став 4. КЗ прописано је да ће се казном затвора од две до дванаест година казнити ко неовлашћено носи предмете дела из става 1. и 2. овог члана, а у које предмете, између осталог, спадају ватрено оружје и муниција.

Врховни касациони суд налази да је суд окривљеном АА казну затвора одмерио у границама које су прописане за кривично дело из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ имајући у виду сврху кажњавања и околности које утичу да казна буде мања или већа (олакшавајуће и отежавајуће околности) па је суд начин прибављања оружја могао да цени приликом одмеравања казне окривљеном, јер ово није законско обележје дела.

Сходно томе, Врховни касациони суд налази да је приликом одмеравања казни окривљеном АА кривични закон правилно примењен, па су супротни наводи захтева његовог браниоца, адвоката Гордане Николић, којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 54. став 3. КЗ, оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Горана Николић, захтев за заштиту законитости подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) и 9) и став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП које, у смислу одредбе члана 485 став 4. ЗКП, представљају законом дозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека.

Међутим, у погледу битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) и став 2. тачка 1) ЗКП бранилац у захтеву не образлаже у чему се ове повреде закона састоје у односу на окривљеног АА, већ износи да је оптужба прекорачена у односу на окривљеног ББ, па захтев за заштиту законитости у овом делу нема прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП, који налаже навођење конкретних разлога за подношење захтева за заштиту законитости.

Сходно наведеном, Врховни касациони суд се није упуштао у оцену преосталих навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, укључујући ту и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, обзиром да из садржаја захтева у том делу, произлази да бранилац суштински указује на погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП, због које подношење овог ванредног правног лека није дозвољено окривљеном преко браниоца, у смислу члана 485. став 4. ЗКП. Битну повреду одредаба кривичног поступка из члана

438. став 1. тачка 8) ЗКП, коју у захтеву бранилац окривљеног АА такође наводи, овај суд није ценио обзиром да се у овом делу захтевом истиче да пресудом није потпуно решен предмет оптужбе у односу на окривљеног ББ, на кога се не односи поднети захтев за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Гордане Николић, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став.1 ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.